

การเปรียบเทียบความรับผิดของผู้ขายวัคซีนสัตว์ปีกที่มีความชำรุด
บกพร่องในสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย*
A Comparison of Liability of Sellers of Defective Avian
Vaccines in the United States and Thailand

ศักดา ธนิตกุล
Sakda Thanitcul
กัญจน์ศักดิ์ เพชรานนท์
Kansak Bejrananda

อาจารย์ประจำ
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
Full-time Professors
Faculty of Law, Chulalongkorn University, Phayathai Road, Pathumwan, Bangkok, 10330
Corresponding author E-mail: tsakda@hotmail.com

(Received: December 7, 2018; Revised: January 18, 2019; Accepted: February 15, 2019)

บทคัดย่อ

ผู้ผลิตและผู้ขายวัคซีนสัตว์ปีกที่มีความชำรุดบกพร่องในสหรัฐอเมริกา มีความรับผิดต่อผู้ซื้อวัคซีน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อเชิงพาณิชย์ (ฟาร์มที่ผลิตภายใต้สัญญาการผลิต) ความรับผิดดังกล่าว เป็นไปตามหลักการรับประกันโดยปริยาย (implied warranty) ซึ่งเป็นหลักกฎหมายในสัญญาซื้อขาย มิใช่ ความรับผิดตาม Section 402a ของกฎหมายต้นแบบว่าด้วยละเมิด (Restatement (Second) of Torts) ซึ่งเป็นบทบัญญัติเรื่องความรับผิดในผลิตภัณฑ์ (Product Liability Provision) สำหรับประเทศไทย ผู้ขายวัคซีน สัตว์ปีกที่มีความชำรุดบกพร่องจะต้องรับผิดต่อผู้ซื้อวัคซีนซึ่งส่วนใหญ่คือเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อในเชิงพาณิชย์ ตามเกษตรพันธสัญญา ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา 472 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญา พ.ศ. 2560 แต่ในกรณีที่มีการขายวัคซีนสัตว์ปีก

* ในการจัดทำบทความนี้ ผู้เขียนได้รับทุนสนับสนุนจากโครงการบูรณาการงานวิจัยสู่นานาชาติ ประเภททุนเมธีวิจัย จุฬาฯ กองทุนรัชดาภิเษก สมโภช จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้เขียนขอขอบคุณนายวาทรี Matthew Lim Braslow เหล่าทหารแพทย์แห่งกองทัพเรือสหรัฐอเมริกา สำหรับข้อมูล ทางวิทยาศาสตร์และทางการแพทย์อันทรงคุณค่า อย่างไรก็ตาม ความคิดเห็นที่นำเสนอในบทความนี้เป็นของผู้เขียนไม่ใช่ความคิดเห็นของกรมทหารเรือ สำนักแพทยศาสตร์และศัลยกรรม กระทรวงกลาโหมของสหรัฐอเมริกาหรือแผนกหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ ผู้เขียนขอขอบคุณ อาจารย์ น.สพ.ดร.ธราดล เหลืองทองคำ และอาจารย์ น.สพ.ดร.สิริวิทย์ ภัคดิพานิชย์กิจ สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับวัคซีนและโรคของสัตว์ปีกอันทรงคุณค่ายิ่ง

ที่มีความชำรุดบกพร่องให้แก่ผู้ซื้อที่เป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้ออิสระนั้น ความรับผิดของผู้ขายจะเป็นไปตามมาตรา 472 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แต่เพียงเท่านั้น ความชำรุดบกพร่องในสองกรณีข้างต้น จะไม่ตกอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยความรับผิดในผลิตภัณฑ์ของประเทศไทย เนื่องจากผู้ซื้อวัคซีนไม่เข้าข่ายเป็นผู้บริโภค หากแต่เป็นผู้ใช้วัคซีนสัตว์ปีกในเชิงพาณิชย์

คำสำคัญ: วัคซีนสัตว์ปีก, ผลิตภัณฑ์ที่มีความชำรุดบกพร่อง, การรับประกันโดยปริยาย, สัญญาการผลิต, เกษตรพันธสัญญา, ความรับผิดตามสัญญา

Abstract

Manufacturers and sellers of defective avian vaccines in the United States are liable to buyers, the great majority of whom are commercial chicken broiler farms (production contract farms), under the implied warranty of sale contract, not under the strict product liability law of the Restatement (Second) of Torts (Product Liability Law). Sellers of defective avian vaccines in Thailand are liable to buyers, the great majority of whom are also commercial chicken broiler farms (contract farming operators), under the implied warranty of Section 472 of the Thai Civil and Commercial Code (Thai CCC) and also Section 26 of the newly enacted Promoting and Developing Contract Farming Act B.E. 2560. Sellers of defective avian vaccines in Thailand are liable to buyers, who are independent chicken broiler farm operators, under Section 472 of the Thai CCC. In both cases, sellers of defective avian vaccine in Thailand are not liable under the Thai Product Liability Law because buyers in the aforementioned situations are not “consumers” but “commercial end users” of the avian vaccines.

Keywords: Avian vaccine, defective product, implied warranty, product contract, contract farming, contract liability